

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. S. Spiridonis patiens humilitas honorata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

gulariter exquisitum. Eorum auaritiam si attendas: nulla mercatorum, nulla ciuium talis. Qui tamen heredes legitimos si haberent, tolerabilior insania videretur. De luxuria verò eorum nil definire praesumo, nisi quòd illam solus omnipotens nouerit, qui renum & cordium scrutator est.

Psal. 7. Deus. Si quis clericorum culpabilis, de duritia verborum dictorum conqueritur, corrigat se: & contra se prolata non audiet. Si quis verò legentium se à reprehensis mordaciter vitis inuenit innocentem, non irascatur, non indignetur mihi, sed gaudeat, vitia, de quibus conscius non est, in conscys reprehendi. Si quis verò indigne dicta verba tulerit, notabilem se reddet in dictis, & veritatis planissima detractorem. Hæc ille.

§. V.

S. Spiridonis patiens humilitas honorata.

His tantis periculis caret, quisquis honoribus patienter caret. Quare beneficij loco est habendum, si quis fit à periculis immunis. Quid quòd ipse despectus honorum, atque etiam iniuriarum patientia multis est

Surius. 24 via ad honorem? **S. Spiridonis ad Con-**
Decemb. stantium Imperatorem euocati vilissimus erat habitus, toga detrita & decotis. Pro cingulo funis. Vas fictile pependit è collo. In manu, loco hastæ, aut spiculi, virgam
ex

ex palma tenebat. In compendio dicam, à vertice vsque ad calcem contempti hominis speciem præ se ferebat. Talis regiam ingrediebatur. Quod ubi vidit colax quidam, quo hominum genere plenè solent esse aule, indignum ratus, vt homo tam abiecta specie intraret in palatium Imperatoris, non veritus est sacræ eius maxillæ colaphum infringere, quo longè lateque exsonante, affatim riserunt, qui audierant, aut viderant. At quid sanctissimus vir tantâ contumeliâ affectus fecit? Christi doctrinam secutus, Matth. 5.
non modò tulit eam iniuriam patienter, vt. 39.
rùm etiam genarum alteram, prompto patiendi animo exhibuit percussori. Quasi re- percussisset verberantem, ita erubuit alter. Nam tantæ patientiæ modestia insolentem illum tanto pudore affecit, vt repente ei supplex fieret, atque subitæ inconsideratæque suæ audaciæ veniam flagitaret. Quam quidem Sanctus ille libens concessit; sed hominem paternè instruxit, vt posthac ab inferendis iniurijs se se contineret. Eo tam generoso facto spectantes in stuporem dedit, adeò, vt qui antea illum clarissimè sonantibus cachinnis exceperant, iam de virtute admirarentur. Itaque à viris principibus mag-

no in honore habebatur, qui eum summa cum reuerentia ad Imperatorem deduxerunt. Si impatiens fuisset, si honorem suum defendisset, si de iniuria sibi facta exposuisset, si colaphum colapho reposuisset; nemo illum ad Imperatorem, sed ad carcerem duxisset. Irritati enim crabrones crudeliter sæuiunt. Irritatus fuisset Spiridon quoque, si de genere crabronum fuisset: nunc igitur in ipsa contumelia perferenda apparuit, non contumelia eum, sed gloria dignum extitisse.

§. VI.

*Nihil honoris vel acquirendi, vel recuperandi
caussa ambiciosè agendum.*

Infertur sanè sæpenumero grauis iniuria, & atrox plaga viris præstantissimis, si eis, ob egregias animi ingenijque dotes debitus honor, debita laus, debitum officium negetur, vel adimatur; vt is illud habeat, qui blanditijs, calumnijs in alios excogitatis, adulatione, aut inani iactatione id extorsit, aut, ne perdat, veritatem tegit, neque vniquam liberè audet effari, quæ vtilia sunt; metuens gratiæ pariter & honoris iacturam. Sed virtuti datur, per iniurias, occasio. Patiens, fortis, magnanimus, nullâ sibi finit